

१९६८
१९६८
१९६८
१९६८

सर्वोच्च अदालत संयुक्त इजिलास
माननीय न्यायाधीश श्री मुख्यमंत्री प्रधान मल्ल
माननीय न्यायाधीश श्री टंकबहादुर मोक्तान

आदेश

०७८-WO-१२१५

मुद्दा:-उत्प्रेषण।

महाप्रसाद अधिकारी

निवेदक

विरुद्ध

प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् को कार्यालय, सिंहदरबार, काठमाडौं समेत ----- विपक्षी

१. यसमा निवेदक मिति २०७६। १२। २४ मा नेपाल राष्ट्र बैंकको गभर्नर पदमा नियुक्त भई देशको अर्थतन्त्र सुधारका लागि थप अग्रसर हुँदै ऐनले तोकेका काम कारबाही पूर्ण प्रतिबद्धताका साथ पालना गरिरहेको अवस्थामा म उपर दुराशय राखी मलाई पदमुक्त गरी आफू अनुकूलको व्यक्तिलाई नियुक्त गर्ने बदनियतले प्रत्यर्थी नेपाल सरकार (मन्त्रिपरिषद्)ले नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २३ को उपदफा (१) बमोजिम भनी ऐ.को दफा २२ को उपदफा (५) को खण्ड (ख) लगायतका अवस्था रहेको भन्ने आधार लिई अनुसन्धान गर्न जाँचबुझ समिति गठन गर्ने र ऐ. को दफा २२ को उपदफा (४) अनुरूप गभर्नर पदबाट निलम्बन गर्ने लगायतका तत् सम्बन्धी मिति २०७६। १२। २४ को निर्णय एवं सो निर्णयको आधारमा प्रत्यर्थी अर्थ मन्त्रालयको च.नं. ७२३ मिति २०७६। १२। २५ को मलाई निलम्बन गर्ने गरी जारी गरिएको पत्र, निर्णय लगायतका काम कारबाहीबाट म निवेदकको नेपालको संविधान र नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ मा प्रदत्त हक अधिकारको हनन भएकोले उल्लिखित निर्णय एवं पत्र लगायतका सम्पूर्ण काम कारबाही नेपालको संविधानको

धारा १३३(२) व (३) बमोजिम उत्प्रेक्षको आदेशद्वारा बदर गरी निवेदकलाई पद
अनुरूपको काम कारबाही गर्न कुनै प्रकारको कस्ती अवरोध नगर्नु नगराउनु भनी
परमादेशलगायत जो चाहिने आज्ञाआदेशमाटो गरी पाउँ साथै प्रस्तुत निवेदनको
अन्तिम टुंगो नलागेसम्म मिति २०७८।१२।२५ को पत्र र सो पत्रमा उल्लेख
गरिएको प्रत्यर्थी मन्त्रिपरिषदको मिति २०७८।१२।२४ को यस सम्बन्धी निर्णय र
सो निर्णयका आधारमा गठन भएको भनिएको प्रत्यर्थी समितिको काम कारबाहीसमेत
तत्काल कार्यान्वयन नगर्नु, नगराउनु एवं म निवेदकलाई बैंकको गभर्नरको पदमा रही
पूर्ववत रूपमा कामकारबाही गर्न गराउन दिनु, दिलाउनु भनी सर्वोच्च अदालत
नियमावली, २०७४ को नियम ४९(१) बमोजिम अन्तरिम आदेशसमेत जारी गरी पाउँ
भन्ने निवेदन मागदाबी रहेको देखियो।

२. प्रस्तुत निवेदनमा यस अदालतबाट मिति २०७९।१।६ मा "अन्तरिम आदेशको
सम्बन्धमा निर्णय नहुँजेल नेपालको संविधानको धारा १३२(२) तथा धारा ३०४(१)
को प्रतिबन्धात्मक बाक्यांश तथा नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २३०(१)
(क) को विधमानताको अवस्थामा जाँचबुझ समिति गठन भएको समेत देखिन्दा नेपाल
सरकारको मिति २०७८।१२।२४ को निर्णय तथा अर्थ मन्त्रालयको मिति
२०७८।१२।२५ को निवेदकको नाममा जारी गरिएको पत्राचार तत्काल
कार्यान्वयन नगर्नु नगराउनु र निवेदकलाई आफ्नो पदीय जिम्मेवारी पूरा गर्न दिनु
भनी सर्वोच्च अदालत नियमावली २०७४ को नियम ४९(२)(ख) बमोजिम
विपक्षीहरुका नाममा अल्पकालीन अन्तरिम आदेश जारी भएको देखिन्छ।
३. दुवै पक्षलाई झिकाई छलफल गरी निर्णय गर्ने प्रयोजनका लागि मिति
२०७९।१।१३ सम्म पेसी तोकी यस इजलाससमक्ष पेश भएको।
४. यसमां निवेदकका तर्फबाट प्रतिरक्षार्थ उपस्थित हुनुभएका विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ताहरु
श्री कृष्णप्रसाद भण्डारी, श्री श्यामप्रसाद खरेल, श्री राधेश्याम अधिकारी, श्री हरिहर
दाहाल, श्री सुशीलकुमार पन्त, श्री शम्भु थापा, श्री सतिशकृष्ण खरेल, श्री हरिप्रसाद
उप्रेती, श्री पूर्णमान शाक्य, श्री तुलसी भट्ट, श्री इन्द्रप्रसाद खरेल तथा विद्वान्

अधिवक्ताहरु श्री सुरेन्द्र थापा श्री लक्ष्मीराम भट्टराई श्री वालेक्षण हुकाल श्री
नरेन्द्रप्रसाद गौतमले नेपाल राष्ट्र बैंक २०५८ युद्धमाडी को दफा १८ (१) मा गर्भनरको
कार्यकाल ५ वर्षको हुने भनी व्यवस्था भएबाट गर्भनरको कार्यकाल निश्चित हुने भनी
युद्धिनुपर्दछ। ऐ.एनको दफा २२(१) को पदमुक्त हुने अवस्था प्रस्तुत भएको छैन।
पदमुक्त प्रक्रिया शुरु गर्नासाथ निलम्बन हुने कानूनी व्यवस्था हुँदा पदमुक्त हुने
अवस्थामा देखिनुपर्दछ। यी निवेदक मिति २०७६।१२।२४ भा गर्भनर पदमा नियुक्त
भएको अवस्थामा निजको कार्यकाल पूरा नहुँदैको अवस्थामा निलम्बन गर्ने गरी भएको
मन्त्रिपरिषदको निर्णय कानून विपरीत रहेको छ। ऐ. ऐन को दफा २२(६) मा दफा
२२(५) मा व्यवस्था गरिएको अवस्थाहरु बाहेकका अवस्थामा गर्भनरलाई हटाउन
मिल्दैन भन्ने व्यवस्था गरिएको छ। रिट निवेदकलाई दिइएको अर्थ मन्त्रालयको च.नं.
७२३ मिति २०७६।१२।२५ को पत्रमा ऐनको दफा २२(५)(ख) बमोजिम
कार्यक्षमताको अभाव भई भन्ने आधार लिई निलम्बन गरिएको पाईन्छ तर के कस्तो
कार्यक्षमताको अभाव भएको हो सो स्पष्ट रूपमा खुलाएको पाईदैनु। Mr. Ilmars
Rimsevics V. Republic of Latvia (26 February, 2019) को मुद्दामा अदालतले
गर्भनरलाई निष्कासित गर्दा कुनै Prima facie evidence देखाउन नस्की कुनै पनि
आधार र कारण नदेखाएको कुरा मान्य नहुने भनी निर्णय भएको देखिन्छ। कुनै पनि
व्यक्तिलाई पदबाट मुक्त गर्दा स्पष्ट आधार र कारण खुलाउन आवश्यक हुन्छ। तर
उक्त मान्य सिद्धान्त विपरीत निवेदकलाई कुनै कारण र आधार न खुलाई केवल
कार्यक्षमताको अभाव जस्तो अस्पष्ट र Vague आधारमा निलम्बन गर्ने कार्य गरिएको
हुँदा विपक्षीहरुको उक्त निर्णय स्वेच्छाचारी भएकोले बदरभागी छ। नेपाल राष्ट्र बैंक
ऐन २०५८ को दफा ५(३) मा बैंकले प्राप्त गरेको अधिकारको अतिक्रमण कसैबाट
हुने छैन भन्ने कानूनी व्यवस्था र दफा ३०(२) ले अन्तराष्ट्रिय मान्यता अनुरूप
केन्द्रीय बैंकका गर्भनरले प्रयोग गर्नुपर्ने अधिकार गर्भनरमा अन्तर्निहित हुनेछ भनी
सुनिश्चितता गरेको छ। *Marbury v. Madison*, 5 U.S.137 (1803) को मुद्दामा
सर्वोच्च अदालतले संविधानसँग बाँझिएको कुनै पनि कानून अमान्य घोषित हुनेछ भन्ने

सिद्धान्त सर्वोपरि ग्रेको र नेपालको संविधानको धारा १(१) ले समेत नेपालको संविधानसंग बाझिने कानून बाझिएको हुने व्यवस्था गरेको तथा धारा ३०४ विपरीत गठन भएको जाँचबुझ समितिको सिफारिस समेत असंवैधानिक रहेको तर्क गर्नुभयो। अन्तराष्ट्रिय अभ्यासलाई हें हो भनेपनि क्यौं सरकार परिवर्तन भएपनि गर्भनर परिवर्तन नहुने प्रचलन रहेको छ। यसर्थ नेपाल राष्ट्र बैंक तथा सोको गर्भनर एक Autonomous Body हुन्। त्यो स्वाकृततामा हस्तक्षेप जारी मिल्ने होइन।

२०७२ सालको नेपालको संविधानको धारा १३२(२) ले सर्वोच्च अदालतको न्यायाधीश भइसकेको व्यक्ति यस संविधानमा अन्यथा उल्लेख भएकोमा बाहेक्र कुनै पनि सरकारी पदमा नियुक्तिका लागि ग्राह्य नहुने भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको रहँदा रहँदै तथा धारा १३५ ले सर्वोच्च अदालतको न्यायाधीशले सेवानिवृत्त भएपछि कुनै पनि अड्डा अदालतमा बहस पैरवी गर्न समेत बन्देज लगाइएको अवस्थामा सर्वोच्च अदालतको पूर्व न्यायाधीशको अध्यक्षतामा गठन भएको जाँचबुझ समिति नेपालको संविधानको मर्म विपरीत रहेको छ। नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन २०५८ को दफा २२ (१) को प्रतिबन्धात्मक वाक्यांशले नेपाल सरकारले पदमुक्त गर्नुभन्दा अधिसम्बन्धित व्यक्तिलाई आफ्नो सफाई पेश गर्ने उचित अवसरबाट विचित गरिने छैन भनी सुनुवाइको मौकाको सुनिश्चितता गरेको छ। यस परिप्रेक्षमा रिट निवेदकलाई कुनै पनि सुनुवाइको मौका नै नदिई कुनै स्पष्टिकरण समेत नलिई सिर्फ पूर्वाग्रह राखी बदनियतले पदबाट निलम्बन गर्ने कार्य असंवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्थाको विपरीत रहेको छ। निवेदकको योग्यताको प्रश्न उठेकै छैन र उठेपछि समक्षता गरिसकेको छ। साथै यसै अदालतबाट निवेदक सरहको प्रमाणपत्रको व्याख्या ०७३-WO-०४०९ को रिट निवेदनमा भई नै सकेको छ। छानबिन गर्ने अवस्था देखाएपछि जाँचबुझ गर्ने समिति गठन गर्ने हो। केही खाताहरु खोली दिने निर्देशन बैंकले पालना नगरेकोले पूर्वाग्रही प्रवृत्त भावना राखी निर्णय गरेको हो भनी बहस गर्नुभयो। रिट नं ०७३-WO-११७० को रिट निवेदनमा यसै अदालतको एकल इजलासको आदेशले यथावत रूपमा पदमा कार्य गराउने आदेश भएकै देखिन्छ। यसरी प्रत्यर्थीबाट भएको निर्णय

बदनियतपूर्ण रहको र प्राकृतिक न्यायीका समझौतको विपरीत रहेको हुँदा मिति २०७९। १। ६ मा सर्वोच्च अदालतबाट जेरीमध्येको अन्तरिम आदेशलाई निरन्तरता दिइनुपर्छ समेत भनी गर्नुभएको बहस सुनियो।

५. त्यस्तै प्रत्यर्थी नेपाल सरकारको तर्फबाट प्रतिरक्षार्थ उपस्थित हुनुभएका विद्वान् महान्यायाधिवक्ता श्री खम्मवहादुर खाती, विद्वान् नायब महान्यायाधिवक्ता श्री डा. टेकबहादुर घिमिरे, विद्वान् सह-न्यायाधिवक्ता श्री संजीवराज रेग्मी, विद्वान् सह-न्यायाधिवक्ता श्री खेमराज जवाली, विद्वान् सह-न्यायाधिवक्ता श्री सूर्यराज दाहाल तथा सचिव मधुकुमार मरासिनीको तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ताहरु श्री महादेवप्रसाद यादव, श्री लभकुमार मैनाली, श्री रविनारायण खनाल, श्री गान्धी पण्डित र विद्वान् अधिवक्ताहरु श्री सुनिलकुमार पोखरेल र श्री मेघराज पोखरेल, प्रत्यर्थी अर्थमन्त्री जनार्दन शर्माको तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ताहरु श्री प्रेमबहादुर खड्का, श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ, श्री मुक्तिनारायण प्रधान, श्री रमनकुमार श्रेष्ठ, श्री रामनारायण विद्वारीसमेतले जाँचबुझ समिति स्वेच्छाचारी ढङ्गबाट नभई नेपाल राष्ट्र बैंक ऐनमा व्यवस्था भएबमोजिम गठित भएको हो। ऐनमा नै सर्वोच्च अदालतबाट अवकाश प्राप्त न्यायाधीशको अध्यक्षतामा जाँचबुझ समिति गठन गर्न सकिने व्यवस्था रहेको छ। नेपालको संविधानको धारा १३२ को उपधारा २ मा "प्रधानन्यायाधीश बा सर्वोच्च अदालतको न्यायाधीश भइसकेका व्यक्ति यस संविधानमा उल्लेख भएकोमा बाहेक कुनै पनि सरकारी पदमा नियुक्तिका लागि ग्राह्य हुने छैन भनी व्यवस्था रहेको भएतापनि उक्त व्यवस्था प्रस्तुत रिट निवेदनमा आकर्षित हुने भन्ने देखिँदैन। नेपालको संविधानको धारा २८५ ले सरकारी सेवाको गठनको परिकल्पना गरेको छ। जाँचबुझ समितिका अध्यक्षको पद सरकारी पद होइन। नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २३ को उपदफा ४ मा जाँचबुझ समितिले १ महिना भित्र राय ठहरसहित प्रतिवेदन पेश गर्ने भनी गरिएको व्यवस्थाबाट पनि यो अस्थायी रूपमा कानून बमोजिम नै बनेको समिति हो भन्ने बुझन सकिन्छ। सर्वोच्च अदालतबाट अवकाश प्राप्त न्यायाधीशहरुलाई छानविन समितिमा नियुक्त गर्ने अभ्यास

रहका भन्ने २०७२ सालको नेपालमध्ये सविधान आएपश्चात् सर्वोच्च अदालतका पूर्वन्यायाधीश श्री गिरिशचन्द्रलाललाट मैत्रीजाहाजीपुस्तकबाट पनि देख्न सकिन्छ । कुनै विषयमा कुनै न्यायाधीशको मद्दता छ भन्नेमुक्तै दक्षतालाई सरकारले प्रयोग गर्दा कुनै ऐन कानून विपरीतको कार्य हुँदैन। निवेदक महाप्रसाद अधिकारीलाई अर्थमन्त्रीको व्यक्तिगत कारणबाट नभई अर्थमन्त्रीसहितको मन्त्रिपरिषद्को निर्णयबाट निलम्बनसम्म मात्र गरिएको हो, निष्कासन गरिएको होइन। जाँचबुझ समितिबाट निवेदकमाथि अनुसन्धान जारी रहेको अवस्था हुँदा उक्त अनुसन्धान दुइर्याई उक्त समितिले नेपाल सरकारलाई प्रतिवेदन पेश गरेपछि पदमुक्त अवस्थामा पुग्ने देखिएपछि निवेदकले सफाईको लागि सुनुवाइको पर्याप्त मौका प्राप्त गर्नुहोने नै छ। निज निवेदकलाई गम्भर पदबाट निलम्बन गर्ने निर्णय भएपछि नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २७ बमोजिम कायम मुकायम गम्भर नियुक्त भइसकेको अवस्थामा निवेदनमा भनिएबमोजिम निवेदकको निलम्बनले देशको अर्थतन्त्रमा गम्भीर र अपूरणीय क्षति पुग्न जाने अवस्था हुँदैन। गम्भरलाई सिंगो राष्ट्र बैंक भनी बुझ्न मिल्दैन। नेपालको संविधानको धारा ३०४ को उपधीयों १ ले "यो संविधान प्रारम्भ हुँदाका बखत कायम रहेका नेपाल कानून खारेज वा संशोधन नभएसम्म लागु रहनेछन्" भनी संवैधानिकताको परीक्षणबाट बदर गरिएपछि मात्र बदर हुन्छ भन्ने व्यवस्था गरिएको छ। कुनै कानूनको संवैधानिकताको प्रश्न उठी बदर नहुँदासम्म त्यस्तो कानून अनुरूप भएका कार्यहरु स्वतः बैध मानिने भनी ने का.प. २०७१ अंक २ नि.न. ९११८ मा व्याख्यासमेत भएको पाइन्छ। नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २३ (१) (क) मा जाँचबुझ समिति सर्वोच्च अदालतबाट अवकाश प्राप्त न्यायाधीशमध्येबाट नेपाल सरकारले तोकेको व्यक्ति अध्यक्ष हुने तथा कानून व्याख्या सम्बन्धी ऐन, २०१० को दफा २७ क. मा संशोधन वा खारेज नभएसम्म प्रचलित कानून कायमै रहने भन्ने कानूनी व्यवस्था विद्यमान रहेको अवस्थामा सर्वोच्च अदालतको पूर्वन्यायाधीशको अध्यक्षतामा आयोग गठन गरेको मिलेकै देखिन्छ। निवेदकको निवेदनमै उल्लेख नभएको विषयलाई न्यायाधीशले आफ्नो जानकारीमा लिन मिल्दैन। ऐनले नै स्वतः

निलम्बन भएको स्थितिमा अन्तिम निरुपण गर्नुपर्ने विषयमा अहिले नै हस्ताक्षेप गर्न मिल्ने होइन। निवेदकको व्यापारिकार्यालाई हेने भने निजको योग्यतासमेत पुगेको छैन। निजको प्रमाणपत्रको समकक्षताडाउनि रहेको छैन। कानूनको दफाडारा स्वतः निलम्बित व्यक्तिलाई मुद्दाको अन्तिम निरुपण नभएसम्म अन्तिम निर्णय जस्तो निलम्बन फुकुवा गर्ने सकिदैन। निवेदकले गोपनीयता उल्लंघनको कामसमेत गरेका छैन। आर्थिक तरलता बढाउने काम गरेकोले निजको सेवाको निरन्तरता मर्न मिल्ने पनि देखिँदैन। यसरी प्रारम्भिक कारबाहीको अवस्थालाई पदमुक्त नै गरिएको भनी व्याख्या गर्न नमिल्ने हुँदा मिति २०७९।१।६ मा यस अदालतबाट जारी गरिएको अन्तरिम आदेशलाई निरन्तरता दिनुपर्ने अवस्था नहुँदा अन्तरिम आदेश खारेज गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहससमेत सुनियो।

६. अब उपरोक्त अन्तरिम आदेशले निरन्तरता पाउनु पर्ने वा नपर्ने भन्ने सम्बन्धमा विचार गर्दा, नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा १८(१) ले गभर्नरको कार्यकाल ५ वर्षको हुने गरी पदावधि निश्चित (Fixed Term) गरेको तथा नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २२(५) को बाहेकको अवस्थामा गभर्नरलाई हटाउन नपाउने व्यवस्था ऐ.ए.को दफा २२(६) ले गरेको भएतापनि नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २२(१) ले नेपाल सरकार, मन्त्रिपरिषद्ले दफा २२(५) बमोजिम पदमुक्त हुने अवस्थाका गभर्नरलाई पदमुक्त गर्न सक्ने र ऐ.ए.को दफा २२(५) (ख) को अवस्थामा गभर्नरको पदमुक्त हुने व्यवस्था गरेको देखिन्छ। नेपाल सरकार, अर्थमन्त्रालयबाट मन्त्रिपरिषद्मा लिएको मिति २०७८।१२।२४ प्रस्तावमा नै "नेपाल राष्ट्र बैंकका वर्तमान गभर्नर श्री महाप्रसाद अधिकारीका कारणले गर्दा नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २२(५) को अवस्था विद्यमान रहेको सन्दर्भमा सोही उपदफाको खण्ड (ख) मा उल्लिखित उक्त बैंकको उद्देश्य हासिल गर्नका लागि बैंकले गर्नुपर्ने कार्यहरु गर्ने गराउने कार्यक्षमताको अभाव भएको लगायतका अवस्था उत्पन्न भएकोले वर्तमान गभर्नरलाई नेपाल राष्ट्र बैंक ऐन, २०५८ को दफा २२ को उपदफा (१) बमोजिम "पदमुक्त गर्न आवश्यक भएको" भन्दै दफा २३ अन्तर्गत

जाँचबुझ समिति गठन गर्ने सिफारिश भएको देखिएँ तर साही बमोजिम मन्त्रिपरिषद्को निर्णय भएको देखिन्छ। तर पदमुक्त गर्ने प्रक्रिया शुरू गर्नुसाथै आरोपित स्वतः निलम्बन हुने कानूनी प्रावधान रहेको अवस्था हुँदा जाँचबुझौंगर्ने समिति गठन गर्नु अघि प्रारम्भिक रूपमा नै दफा २२११ को प्रावधान बमोजिम दफा २२१५(ख) बमोजिमको पदमुक्त हुने अवस्था देखिनु देखाउनुपर्नेमा सो आरोपसँग जोडिएको मुर्त तथ्य उजागर मरेह वस्तुप्रस्तुत तथ्येमा आधारित भएर पदमुक्त गर्ने प्रक्रिया शुरू गरी जाँचबुझ समिति गठन गर्नुपर्नेमा सो अनुसार जाँचबुझ गर्नुपर्ने पूर्वावस्था हालसम्म नदेखिएको र निवेदकलाई लगाइएको आरोपका सम्बन्धमा प्रारम्भिक रूपमा कुनै प्रकारको सुनुवाइको मौका पनि दिइएको नदेखिएको, सिफ कानूनको दफामात्र उल्लेख गरी पदमुक्त गर्न आवश्यक भएको भनी जाँचबुझ समिति गठन गर्ने र निवेदकलाई निलम्बन गर्ने कार्य प्रथम दृष्टि (Prima facie) मा नै पूर्वाग्राही, बदनियतपूर्ण रहेको देखिन आएकोले निवेदकउपर कारवाही गर्ने कार्य संविधान, ऐन, कानून र डा. तिलकबहादुर रावल विरुद्ध श्री ५ को सरकार, मन्त्रिपरिषद् सीचैवालयसमेत भएको रिट नं. ०५७-WO-०२५९, दीपेन्द्रबहादुर क्षेत्री विरुद्ध नेपाल प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयसमेत भएको रिट नं. ०६६-WO-००३३ तथा संगिता भण्डारी विरुद्ध डा. बाबुराम भट्टराई, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालय भएको ०६९-WO-०७९३ को मुदामा यस अदालतबाट प्रतिपादित सिद्धान्तका विपरीत देखिएको, अधिवक्ता सुनिल रज्जन सिहंसमेत विरुद्ध व्यवस्थापिका प्रस्तुत मुदाको अन्तिम निर्णय नभएसम्म नेपाल सरकारको मिति २०७८।१२।२४ को निर्णय तथा नेपाल सरकार, अर्थ-मन्त्रालयको मिति २०७८।१२।२५ को निलम्बन गर्ने पत्र र सो सम्बन्धी निवेदकको नाममा जारी गरिएको पत्राचार कार्यान्वयन नगर्नु, नगराउनु भन्ने हदसम्म सर्वोच्च अदालतको एकल इजलासबाट मिति २०७९।१।६ मा जारी भएको अन्तरिम आदेशलाई निरन्तरता प्रदान गरिएको

द्वा। अन्यमा कानून बमेजिम गर्ने प्रस्तुत अदेशको जानकारी विपक्षीहरूलाई दिई
नियमानुसार पेश गर्नु।

आज देश आर्थिक संकटरफ्ट गर्दैरहेको स्थितिमा अर्थतन्वलाई बलियो र दिगो
बनाउन नेपाल राष्ट्र बैंक, अर्थ मन्त्रालय, नेपाल सरकारको आ-आफ्नो संवैधानिक
कानूनी भूमिका र दायित्व रहेको, निजहरूको समन्वयात्मक र रणनीतिमूलक
दृष्टिकोण, स्पष्ट नीति र सहकुर्यवाट आर्थिक चुनौतीको सामना गर्नुपर्यन्त अस्था
आएको स्थितिमा प्रस्तुत विवादको प्रकृतिलाई हेर्दा यो मुद्दाको अन्तिम निरूपण
समयमा नै हुन आवश्यक हुँदा सबै प्रत्यर्थीहरूको लिखित जवाफ पेरेको एक
महिनाभित्र पेशी तोकी नियमानुसार पेश गर्नु।

न्यायाधीश

न्यायाधीश

दुनि सम्वत् २०७९ साल बैशाख १६ गते रोज ६ शुभम्